

UNIČENJE!

Nekoč lepo urejeno zgrajena hiša,
danes razbitina in ostanki.

Hiša je kot človek,
sam se trudiš, da zgradiš najboljšo podobo sebe
in nato pustiš, da te drugi uničijo.

Ana Marija Smej 2. c

Zgodba o začarani reki (domišljjski literarni sestavek)

Nekoč je na mestu Lendava stal velik in mogočen zid. Za njim pa je tekla reka, ki je imela tako lepo modro barvo, kot je še takrat niso poznali. Na drugi strani zida pa je stal veličasten grad, v katerem je živel grof s svojo družino. Ta grof je bil zloben in samosvoj. Imel je prečudovito navihano in zelo radovedno hčer. Na vsak način je hotela vedeti, kaj je za zidom. Vsak dan je spraševala očeta, ampak ji on zaradi svoje zlobe tega ni hotel povedati. Zato se je nekega dne odločila pobegniti od doma samo zato, da bi to izvedela. Hodila in hodila je, dokler ni prišla do neke stare hiške, v kateri je živel stara ženica. Potrkala je na vrata in jo vprašala, kako naj pride na drugo stran zida. Starka ji je pomagala pod pogojem, da ji plača. Dekle je pristalo in starka ji je pomagala. Prišli sta do konca zida in kar naenkrat jo je starka porinila v reko. Tok reke je dekle odnaša tako dolgo, dokler je ni vrglo na kopno. Dekle se je zbudilo in začelo jokati, saj ni vedelo, kje je. Jokalo je tako močno in dolgo, da je reka tako zelo narasla, da je prelila ves zid in ves grad.

In legenda dandanes pravi, da je ta hiška na spodnji sliki ostanek gradu, na katerem je ostala prečudovita barva reke.

Aljaž Vöröš, 1. k

Slika 1

Slika 2

ČUDEŽNA VILA (domišljjski literarni sestavek)

Čudežna vila (slika1) stoji v središču mesta Lendava. V njej prebiva princ Matej z očetom, kraljem Nikolajem, in mamo, kraljico Marijo. So zelo bogati. Njihova vila ima deset sob, v njih so drage slike in pohištvo ter ogromno zlata. Tudi od zunaj jo krasijo zlato pročelje, velika okna in ogromna lesena vrata.

Toda, kraljeva družina ni bila srečna, saj je kralj Nikolaj bil zelo bolan. V vili so uredili posebno sobo, namenili so jo temu, da bi v njej bival med zdravljenjem. Opremili so jo z najboljšimi pripomočki in opremo, samo, da bi kralj ozdravel. Princ Matej je odšel tudi v sosednjo lekarno (slika2), kjer proizvajajo najboljše zdravila, da bi pomagal očetu. Prodal je ogromno zlata in očetu kupil najboljše zdravila. Vsak dan mu je sam pripravil zajtrk, kosilo in očetu dajal zdravila. V vili je uredil tudi sobo za razgibavanje in vsak dan z očetom telovadil. Za vilo so imeli vrt in princ Matej je poiskal dobrega vrtnarja, ki je uredil njihov vrt v čudovit prostor za uživanje in sprostitev. Po nekaj mesecih je kralj Nikolaj okreval. Ljudje niso mogli verjeti, da se je njegovo zdravstveno stanje tako izboljšalo, zato so rekli, da je njihova vila čudežna. Res je bila kraljeva ozdravitev čudež.

V zahvalo, da je kralj ozdravel, se je njegov sin odločil, da bo vilo odprl za vse ljudi, ki bodo potrebovali pomoč ali pa samo prostor za sprostitev. Tudi njim se lahko zgodi kakšen čudež.

Aljaž Vuk, 1. k

ZAKLADNICA KNJIG (domišljjski literarni sestavek)

Nekoč je živel brezdomec Janez. Pred leti je izgubil službo in hišo in od takrat je živel v parku. Nekega dne se je sprehajal po mestu in zagledal ogromno, staro in razpadajočo stavbo, ki mu je bila zelo zanimiva.

Izvedel je, da v njej nihče ne živi in da so njeni lastniki nekje v tujini. Ker je bil zelo radoveden, je nekega dne vstopil v hišo. Začel jo je raziskovati in bila mu je zelo všeč. Odločil se je, da bo v njej živel. V kleti je našel zaklenjeno sobo in jo na silo odprl. V njej je bilo ogromno knjig. To ga je zelo razveselilo, saj je nekoč tudi on pisal zgodbe. Uredil je veliko sobo in jo opremil s policami, stoli in mizami. Na police je zložil knjige, ki jih je našel v kleti. V tej sobi je bil srečen in začel je spet pisati svoje zgodbe.

Ljudi je začelo zanimati, kaj se dogaja v tej stari zgradbi. Nekega dne je radovedneže povabil v hišo. Bili so začuden, ko so zagledali tako lepo opremljeno knjižnico. Hitro se je razvedelo, da je v Janezovi hiši polno knjig, ki si jih ljudje lahko izposodijo ali pa jih tam preberejo. Ni ga motilo, da je na zunaj hiša stara in poškodovana, saj je vedel, da je njena notranjost čudovita.

Janez je na novo zaživel, imel je dosti prijateljev, službo in nov dom v stari razpadajoči zgradbi.

Blaž Vuk, 1. k

Lendavski grad

Pogled na lendavski grad
res je osupljiv,
ob njem kar zasijem in
še več energije odkrijem.

Ob njem se sprehajam,
če sem sama ali ne,
se ob njem fotografiram
in s tem pohvalim se.

Eva Čiček, 2. c

Primož Trubar slovenski ...
Napisal je prve knjige, sloviti,
a jih je tiskal v Nemčiji ...
Ni vedel, da v Lendavi
z veseljem jih natisnili bi.
V katero smer bi tekla zgodovina,
če bi mu to bilo dano vedeti?

Filip Utroša, 2. c

Legenda o začarani hiši (domišljijjski literarni sestavek)

Predavnimi časi se je sprehajal po mestu princ Primož. Bil je vedno dobre volje, razen ko mu je umrla mama. Po njeni smrti je bil seveda žalosten in osamljen. Sprehajal se je do cerkve in zagledal hišo v ruševinah (slika št. 2). Dobro je poznal mesto in je bil povsem prepričan, da te zapuščene, razpadajoče hiše še ni videl. Vendar se ni obremenjeval s tem in se je raje posvetil razmišljanju o materini smrti. Nekaj mesecev pozneje je šel pozdravit svoje meščane, ki so ga poskusili na ves način potolažiti in mu izkazati ljubezen. Primož je dobil od njih polno energije in ljubezni ter znova postal stari veseli princ. Ko se je vračal iz mesta, je šel po isti poti, kot takrat, ko je zagledal zapuščeno, razpadajočo hišo. Vendar te stare hiše ni bilo več. Na tistem mestu je bila stala hiša, v kateri je prebival kralj (slika št. 1). Gradbince je vprašal, kaj se dogaja, ampak oni o tem niso nič vedeli, da bi se zgradila nova hiša. Primož je začel sklepati, da je ta hiša mogoče uročena. Ko si žalosten, vidiš zapuščeno propadajočo hišo, ko pa si srečen, pa vidiš kraljevo palačo. Ko je bil več kot prepričan v svoje dognanje, je to povedal vsem v mestu. Meščani so pomislili, da ga je materina smrt tako prizadela, da ima privide. Najprej so ga še prenašali, ampak ko je začel govoriti, da če mu ne bodo verjeli, da jih bo vse nagnal, so se meščani zbrali in zahtevali usmrnitev princa. Po dolgem pogajanju je meščanom uspelo princa usmrtiti.

Čez leta let so znanstveniki ugotovili, da je princ govoril resnico. Legenda pa pravi, da v tej hiši sedaj prebiva princ in vsakega meščana, ki je zahteval njegovo smrt, zvabi v hišo in ga ne izpusti, dokler leta ne umre. **Pazi, mogoče si ti eden izmed njih!**

Slika št. 1

Slika št. 2

Orli v Lendavi (domišljjski literarni sestavek)

Preden so se na območje današnje Lendave prvič naselili ljudje, so tam živeli orli. Ti so se radi družili z ljudmi, jih varovali, pomagali in jim pokazali, kako preživeti. Minevala so leta in ljudje so jih vedno manj potrebovali. Začeli so graditi gradove in mesta ter ustvarili stroje, ki so jim olajšali delo, na orle pa se sploh več niso ozirali in so sčasoma začeli uničevati njihova domovanja ter graditi na njihovem terenu. Orlom to ni bilo všeč, zato so jih prosili, naj z uničevanjem prenehajo. Kljub prošnji so se orli morali odseliti, ker je njihov dom sčasoma bil porušen. Minevali so meseci in leta, ljudje so začeli pogrešati svoje leteče prijatelje. Ni bilo več zvokov iz gozda, ki bi jih zbudili zgodaj zjutraj in jih opozorili na nov dan, in ni bilo več senc nad mestom, ko so leteli nad njim. Začeli so razmišljati, kako bi jih privabili nazaj, zato so začeli graditi spomenike in stavbe, ki so častile orle. Čakali so in čakali, a orlov ni bilo več nazaj. Nekaj teh zgradb se je ohranilo, ena od katerih je ta stolp, ki predstavlja orlova krila.

Jure Muhič, 1. k

SEČNJA VELIČASTNEGA DREVESA

V petek 3. 9. 2021 so v Lendavi ob 14. uri posekali drevo, za katero strokovnjaki menijo, da je raslo več kot 2000 let. Mamutovec, znan tudi kot orjaška ali gorska sekvoja (znanstveno ime *Sequoiadendron giganteum*) je vrsta drevesa iz rodu *Sequoiadendron*. Njegove veličastne veje so segale v višino kar 75 metrov, v obseg pa 30 m. Posekati so ga morali zato, ker so bile korenine v zelo slabem stanju. Samo vprašanje časa je bilo, kdaj bi drevo ogrozilo življenje meščanov, uničilo pa bi tudi električne napeljave, ki so speljane skozi park. Drevo je bilo dom tudi različnim vrstam ptic, kot tudi nekaterim glodavcem. Les drevesa bodo uporabili za izdelavo novih klopi v parku. Ker pa je drevo raslo poleg kipa, ki je bilo posvečeno pisatelju Lajosu Benceju, so drevo poimenovali kar po njegovem priimku: Bence.

Kristina Sabo, 1. k

Okno (domišljjski literarni sestavek)

To okno je bilo nekoč celo. Za oknom je bilo polno življenja in spominov. Prav pred tem oknom se je zgodila velika ljubezen. Lepa mlada deklica je sedela pred oknom in opazovala okolico. To je počela vsak dan in nekega dne je zagledala mladega lepega mladeniča. Tudi on je opazoval njo. V nekem trenutku sta se njuna pogleda srečala in zaiskrilo se je v njunih očeh. Začela sta se družiti in počasi tudi zblíževati, tako se je rodila ljubezen. Zaživela sta skupaj in živela srečno. Prav na dan, nekaj let pozneje, kot sta se prvič videla, sta se poročila. Dobila sta tri vesele otroke.

Skozi to okno so gledali tudi otroci. Čas je mineval, ljudje so se starali, otroci pa so odšli od doma. Pri 79-ih letih je umrla žena, samo leto pozneje pa njen mož. Hiša je samevala, v hiši ni bilo nikogar več. Skozi okno ni gledal nihče, v hiši so ostali samo lepi spomini.

Zlomljeno okno nam želi povedati, da v tej hiši ne živi nihče. Čaka, da ga nekdo opazi in popravi. Da zaživi ... kot nekoč.

Maja Muršič, 2. c

Pot

Slika simbolizira življenje. Ne glede na to, če je kdaj vse tako na kupu, da ne vidiš skozi, se vedno najde nekje neka pot, ki te reši bremena vseh problemov in skrbi.

Sofija Njakaš, 1. b

ZNAK

Če 99 od 100 ljudi ne verjame vate, je dovolj, da samo ena oseba misli drugače, vsaj lahko to eno mišljenje spremeni tvoje življenje.

Nika Karakaš, 1. b

Bodi drugačen

Smo generacija,
v kateri hočejo biti vsi isti.

Vsi sivi, črni, beli...
Barve pa so izginile.

Če kdo hoče biti rumen,
potem pravijo, da je čuden.

Zakaj se bojimo biti takšni, kot smo?
Zakaj se bojimo svojih odločitev?

Ker nočemo biti ponižani
od tistih, ki ne vedo razmišljati.

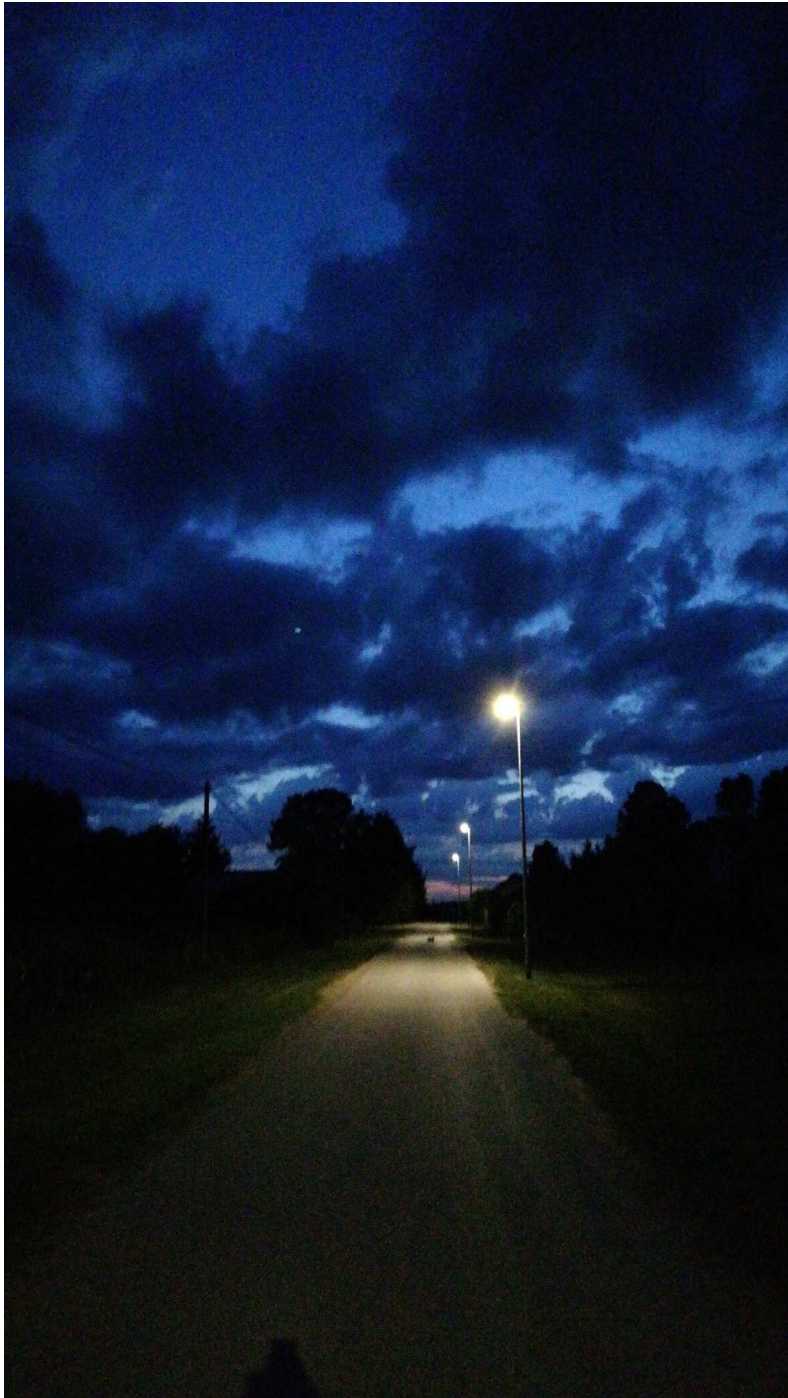
Saj znanje ni več pomembno.
Dovolj je, če dobro izgledaš, in si kupuješ najnovejše elektronske
naprave

To je naša generacija.
Ena iluzija.

Ampak ne smemo pustiti, da nas sodobni čas požre.
Bodimo barviti, svobodni... to je vse.

Alida Kiara Abraham, 1. b

ULICA

"Četudi se ti zdi življenjska ulica temna,
jo na koncu lahko razsvetliš le ti"

Mia Kovač, 1.b